

ÎN C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Trifan Svetlana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Proprietăților de Locuințe Privatizate nr. 54/183 împotriva Svetlanei Trifan intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Trifan Svetlana și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 februarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2013, APLP 54/183 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Trifan cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la APLP 54/183 pe numele Svetlanei Trifan, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energie termică la locul de consum - apartamentul 39 din str. P. Zadnipru 18, mun. Chișinău.

În perioada 01 martie 2009 – 31 noiembrie 2012 Trifan Svetlana, nu a achitat plata pentru serviciile prestate acumulînd astfel, o datorie în sumă de 11 066,54 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale.

Susține că conform art. 10, 17, 18 al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii și chiriașii locuinței sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, însă necătînd la faptul că prin intermediul facturii lunare Trifan Svetlana a fost informată despre datoria acumulată, ultima nu și-a onorat obligațiile de achitare a serviciilor prestate.

Solicită încasarea datoriei în sumă de 11 066,54 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 februarie 2014, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat de la Trifan Svetlana în beneficiul APLP 54/ 183 suma de 11 066,54 lei cu titlu de datorie și suma de 332 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 11 3989,54 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de Trifan Svetlana și menținută hotărîrea primei instanțe.

În susținerea concluziilor enunțate instanțele au stabilit că în perioada 01 martie 2009 - 31 noiembrie 2012, Trifan Svetlana a beneficiat de energia termică livrată de către SA „Termocom” în procedura planului și nu a achitat plata pentru serviciile prestate acumulând o datorie în mărime de 11 066,54 lei, însă în conformitate cu art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate conform facturilor primite în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Totodată cu referire la prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil, care indică că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată este de 3 ani și art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil, care statuează că cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște acțiunea, instanțele ierarhic inferioare au reținut că termenul de prescripție nu poate fi aplicat, deoarece Trifan Svetlana în luna decembrie 2011 și în luna mai 2012, a efectuat achitări în sumă de 656,21 lei și 200 lei, prin ce a întrerupt cursul prescripției extinctive, respectiv termenul de prescripție de 3 ani a început a curge din luna mai 2012.

La 20 ianuarie 2015, Trifan Svetlana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este ilegală, neîntemeiată și contravine prevederilor normelor de drept procesual și material.

Susține că în instanța de apel drept temei de casare a hotărârii primei instanțe a indicat faptul că conform contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată și potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile al ÎS „Cadastru” coproprietari ai apartamentului 39 din str. P. Zadnipru 18 mun. Chișinău sunt indicate patru persoane – Trifan Svetlana, Trifan Alexandru, Trifan Iurie și Trifan Roman.

Însă, instanța de apel invocând că membrii familiei Trifan au cunoscut existența litigiului și nu au fost lipsiți de dreptul de a solicita intervenirea în proces a respins cererea de apel și a menținut hotărârea primei instanțe încălcându-i astfel dreptul al un proces echitabil.

Menționează că materialele cauzei nu conțin probe ce ar atesta că Trifan Alexandru, Trifan Iurie și Trifan Roman au fost înștiințați legal despre data ora și locul examinării cauzei conform art. 105 alin. (5) CPC, care statuează că citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor, or, conform citației recepționate, citarea legală a fost efectuată doar în privința sa.

Mai mult, instanța de apel referindu-se la norma prevăzută de art. 118 CPC în conformitate cu care fiecare parte urmează să dovedească circumstanțele pe care le invocă, a ignorat extrasul din Registrul bunurilor imobile al ÎS „Cadastru” prin care se atestă existența mai multor coproprietari care trebuie să răspundă în mod solidar pentru datoria formată ca urmare a neachitării energiei termice livrate și nu s-a conformat prevederilor art. 25 alin. (1) CPC, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

La 11 martie 2015 APLP 54/183 prin intermediul reprezentantului-avocat Lefter Aurel a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat și

abuziv al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil. Indică intimatul că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 21 octombrie 2014 a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, iar argumentele recurentei sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Trifan Svetlana este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Trifan Svetlana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Trifan Svetlana asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Trifan Svetlana ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Trifan Svetlana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva